
ДЕНЬ И НОЩЬ.

Въ уречень часть обвисва мълчаливъ вуалъ,
Обвѣванъ отъ вълнитѣ на нощта...
Усмихнати заспиватъ бѣлитѣ цвѣти
Въвъ мекитѣ коси на пролѣтъта. . .

Но ето день! — Покжсалъ пурпурни мъгли,
Възправя се красивъ... Надъ сънни равнини
Отлитатъ облаци, пронизани съсъ кървави стрѣли. . .

Протѣга розови ржцѣ дня, окжпанъ въ сребрна роса
И пролѣтъта опиянена го цѣлува — по равнини
Отмѣтнала разсипана коса.

И идва часть — обвисва мълчаливъ вуалъ,
Обвѣванъ отъ вълнитѣ сънни на нощта,
Усмихнати заспиватъ дишащи цвѣти
Въ цѣвтящитѣ коси на пролѣтъта. . .